

**SKANDINAVISKE
CANADIENSAREN**
(SCANDINAVIAN CANADIAN).

Utgives hvarje torsdag i Winnipeg i Manitoba, Canada.

Den första och enda Skandinaviska veckotidning i hela Canada.

Prenumerationsafgiften,
som bär erläggas i förskott. År i Canada och Förenta Staterna:
Ett år (postporto inberäknadt) \$1.50
Halft år do. do. \$0.75
Tre månader do. do. \$0.40
Läsnummer 5 cents.

Till Skandinaviska länderna kostar tidningen, postporto inberäknadt,
Ett år \$2.00
Halft år \$1.00

Korrespondenser och meddelanden, som äro af allmänt intresse, emottagas med tacksamhet.

Agenter för Skandinaviska Canadiensaren önskas öfverallt och på alla platser i Amerika, der våra landsmän finnas.

Penningar och bref böra sändas till
EMANUEL ÖHLEN, Manager,
SKANDINAVISKE CANADIENSAREN
P. O. Box 642,
Winnipeg, Manitoba, Canada.

FOSTERLANDET.

Det ligger musik i det der ordet och icke så litet heller och det kanske mera för oss svenskar än någon annan nation. Det är ett ensamt ständigt uttryck i det svenska språket — andra språk har icke något motsvarande ord — ett uttryck för känslor hysta endast af svenskar. Man känner detta icke så mycket under det man vistas eller bor inom dess landamären, men sedan man af en eller annan orsak en tid varit borta derifrån, då är det som det börjar att ära, då är kärnt och heligt allt hvad man der hört, känt och sett, och mängden, som slagit upp sina bopålar i det fjerran västern eller på någon annan afstegen plats, där med sin sista tanke på fosterjorden, hans och hans fädernas första och måhända enda hemort. Icke är det underligt, om man efter några tiotal-år vill se det man älskar, se sitt fosterland, se sina lemnade vänner eller åtminstone deras gravar, äfven om det skulle kosta Lela den lilla summa, man under sin bortovaro lyckats spara ihop? Nej, alls icke underligt, ty det nya landet med sina mera vidgade utsigter och rättigheter har dock icke varit tummelplatsen för den lyckligaste tiden af ens lif — barndomen och därför resa många. Men huru finner sig icke i de flesta fallen grymt gäckad, då man när målet för sina sträfvan, i det man finner snart sagot både den enskilde såväl som den allmänna pressen göra hvad den kan för att kyla af eller plåna ut de bättre känslor man hyste. Vi ha många exempel härpå — Se här ett.

För några månader sedan afreste från kolonien Nya Stockholm dess postmästare Nils Johanson för att hälsa på sina vänner i Ström, Jemtland, och genast har en person vid namn Jonas Jonson i Jemtlands-Posten" mottagit honom på samma sätt som man mottog de kristna inför inquisitionsdömstolarna. Vi ha känt hr J. sedan han för nio år först kom hit och alltid funnit honom redbar och sanningsenlig. Som artikeln i fråga i samma tidning är med fakta bemött af hr Petter Asp, så lemna vi den saken och afven de bevekelsegrunder, som föranlett skriveljen. Kanhända det kan komma att gå denne J. Jonson som det gick en annan Jonson, hvilken i en liknande artikel sökte nedsvärta Nya Stockh., men som, då han blifvit bruten till hälsa, afreste till N. S. och sökte hjälp och väner. Huru som helst, ett är säkert att det bästa sättet att afhålla det skandinaviska folket från att emigrera, är att göra det så behagligt som möjligt för dem, under det de bygga och bo der samt, då de komma och hälsa på de sina, låta dem i ord och handling förstå, att de äro älskade och välsödda. Aldrig vin-

nes det åtminstone genom sårande artiklar. Den som förlorar mest genom dylikt, det är fosterlandet.

Teien, Minn., d. 25 jan. 1894.

Herr Redaktör!

"Nåt och sanning" är kommen genom Kristus Jesus.
Jag känner mig skyldig att säga ett hjertligt tack för Skandinaviska Canadiensaren, som regelbundet gör mig besök hvarje vecka och bringar mig nyheter såväl från Winnipeg som de skandinaviska kolonierna i Manitoba med flera andra platser. Hvarst jag är personligen bekant och har många vänner och icke så få bröder i Kristus. Till dessa vill jag säga: Hållen ut, syskon, i strid mot synd, kött, djefvel och verd, ty snart kommer han som komma skall och hafver sin lön med sig för att vederbörligt hvar och en efter hans gerning.

Jag ser ofta i Canadiensaren, huru det strides om kyrkor, prester och religion, men jag ser ingen som talar om huru Jesus går fram och frälsar syndare. Men det är ju så: Verlden vill hafva religion, kyrkor och prester, men den vill icke alltid hafva Jesus, andock det är icke något annat namn under himmelen människorna gifvit, i hvilket de skola varda saliga. Denne Jesus går omkring än i dag genom sin ande och sitt ord för att uppsöka de i synler bortkomna barnen och göra dem passande för himmelen. Vi ha hört hans röst och känt hans andes fläkt här i Teien under den gångna böneveckan, i det hans barn blifvit uppmuntrade och stärkta till den värtens människans, och syndare hafva blifvit frälsta, Gud till pris.
Nu till sist en kär halsning till alla mina vänner
Eder
P. F. MOSTRÖM.

TVILLINGBRÖDERNA.

Berättelse af Jo. Jo.

5.

De döda tala.

Men midt under sin förviflan reste sig Philemon plötsligen upp och afförkade sina tårar. Var det en villa? Eller hörde han icke en kvinnoöst, som liknade Anne-Maries, ropa: "Adjö, adjö, lilla Mamma! Adjö, älskade Primus! Välkomna snart tillbaka!"
Nej, det var ingen villa! Dörren till det angränsande rummet öppnades och ifrån detta hördes ännu en gång ett: "adjö, adjö!"

Philemon skakade sitt hufvud och sökte göra sig riktigt vaken. Han ringde på uppsaren och frågade denne hvskande, hvad hans grannar hette.

"Jag vet inte namnet rätt, men en kapteniska är det med sin dotter, de kommo i går och dottern är visst förfölvad, ty en liten tjock och treflig herre med ljuslockigt hår gick nyss bort med gumman och nickade så sött och kyaste på fingret af flickan."

"Det är bra! Tack och adjö! Säg ingen att jag bor här!"
"Men hvad heter herr patron då?"
"Det är det samma! Det talar jag om, då det behöfs!"

"Ja, då kan jag säga allt hvad jag vet då, för det ä ingenting", skämtade uppsaren, bugade och försvann.

Philemon läste dörren i lås och satto sig åter i soffan, som stod framför ett par slutna dubbeldörrar, som ledde till de båda älskandes rum. Hans hjerta bultade så våldsamt, att han flera gånger måste draga djupt efter andan. Ack, han hörde ju Anne-Marie gå oroligt af och an derinne. Han tyckte till och med att hon en gång suckande utropade: "Ack, min Gud, hvarför kommer han inte!" — "Han, hvilken han?" frågade Philemon sig sjelf.

Skulle han begagna tillfället af den tillbedas ensamhet och göra henne ett besök, bekänna sin kärlek och i efte timmen slå sin numera förhatliga rival ur brädet? Eller om hon icke kunde älska Philemon, anropa henne att af barnhertighet åtminstone inte älska Primus?

Philemon försökte genom nyckelhålet ofvanför sin soffa uppfånga en skymt af den sköna vandrerskan derinne, men utsigten var tillbomrad med en papperspropp från andra sidan. Kärleken, som så kan omgestalta en stackars människovarelse, gjorde den spionerande fintlig. Phille hade naturligtvis såsom en väl rangerad tjänsteman en pennknif i fickan och i den knifven fanns en korkskruf. Med darrande hand försökte han få skruven fast i pappersproppen. Det lyckades till slut och triumferande drog han det skymmande föremålet ut synröret.

Men, o missöde! Ett kattungförhänge dolde ännu den efterlängtda utsigten. Rädd att dagern från nyckelhålet skulle röja spionen, stängde den företänksamma Phille fönsterluckorna till fönstret i rummet och gjorde det nästan kolmörkt.

Då han icke kunde se den hulda genom nyckelhålet, ville han åtminstone med örat titt intill det samma lyssna till hennes oroliga fjät af och en i sängkammaren och ä n i det yttre rummet.

Någonting i Philemons bröst sade honom att det var ett fult drag att så der spionera på en flicka, som trodde sig ensam, men den förra dygdemänniskan nedstades föraktligt af den nytifke och brinnande älskaren. Eidsvådan i hans själ tycktes ha börjat med att förtära allt det ädlaste derinne.

Plötsligen hördes Anne-Marie skynda ut i det yttre rummet, och varsamt öppna dörren, som dertefter lästes i lås inifrån. Hon började ett hvskande samtal med någon derute, men snart kommo ke konverserande in i sängkammaren.

"Härinne hör oss ingen", hvskade Anne-Marie, "ty rummen näst intill äro upptagna, men derute bor en sjuk resande på andra sidan och de sjuka ha skarpa öron. Ack, min Edvard, min älskade, min olycklige Edvard!"

Philles hjerta dunkade så hårdt, att han fruktade att slagen skulle höras ditut. Han nödgades att dricka litet vatten, men var sedan åter igen endast lyssnande öra.

"Min Anne-Marie, min älskade Anne-Marie, hur kunde du svika mig så grymt! — Hvad inte en gång en kyss? Vill du jag skall ta' den med våld?"

Philemon lyssnade och sväljde; det kändes honom som om han tugade på sitt eget hjerta.

"Stilla, Edvard! Allting måste vara slut os emellan. Min mor har tvungit mig till den nya förbindelsen. Vi ä' så fattiga och hafva endast den lilla pensionen efter pappa att leva på. Ack, hvarför är du inte en rik embetsman i stället för en stackars fattig löjtnant?"

Phille ville gifva hela sin ärlson för att få se en skymt af den fattiga löjtnanten, som var så mycket rikare än han sjelf. Svartsjukar knep hans hjerta med glödande tänger, och sjelf höll han på att knipa sin tunga mellan sammanbitna tänder. Vid alla verdenssänggardiner! Hur skulle han få se löjtnanten?"

Äterigen hjälpte honom fintligheten. Den flegmatiska, af rina vanor bundne och tilltagne Phille började bli en snillrik uppfinnare.

Han bar en bröstnål af guld, hvars långa spets han böjde mellan tänderna till en krok, och hvilken han sakte förde fram mot kattungomhänget, som slöt sig tätt till nyckelhålet. Sedan han försigtigt infångat en fisk af tyget, drog han nälen tillbaka och afskar med sin knif den lilla snibben. Der hade nu en öppning något mindre än nyckelhålet, men genom hvilket han såg nästan allt i rummet.

Arne Phille: Hvarför fick du nänsin synens herrliga gåfva!

I soffan midt emot sängen satt ett älskande par. Löjtnanten tryckte Anne-Marie tätt till sitt bröst med armen lindad kring hennes midja. Sjelf lutade hon sitt hufvud mot den vackre blonde mannens skuldra och blickade upp mot hans ansigte med tårfyllda ögon.

Phille hörde dem halfhvskande tala om sin kärlek och det obevekliga ödet. Han hörde löjtnanten orla om Amerika, såsom alla olyckliga älskandes förfölvade land, och om en flykt tillsammans öfver oceanen. Anne-Marie läufvade för ett sådant brott mot sin mor och sin fästman, och talade några rörande ord — om resignation och om en kristens mod.

"Men om jag geno u ett par vänner i New York skulle lyckas få en förmånlig anställning", hvskade älskaren, "skulle du ha mod att bryta dina bojar och möta mig i England, der jag vore dig till mötes? Hvad hindrar dig att uppskjuta bröllopet ännu ett år, och innan dess skall mitt ekonomiska öde vara afgjordt."

"Edvard, min Edvard, fresta mig inte", klagade den sköna.

"Jo, jag frestar dig så länge jag andas, jag frestar dig, också om du skulle nödgas knyta än fastare det förhatliga bandet. Du är min brud med den första kärlekens heliga rätt, du är min barndomsbrud, min älskade Anne-Marie!"

Den bleka flickan blickade med hänförelse upp mot den talande och mottog den brinnande kyss, han tryckte på hennes läppar.

Men nu kunde Philemon ej längre hårdta ut. Med sammanbitna tänder och med den gröfsta bas som hans milda stämma kunde förfoga öfver, ljungade han genom nyckelhålet ett enda ord, åtföljdt af ett dånande knytneffslag på dörren:

"BEDRAGERSKA!" ljöd det som en dombasun i den förskräckta fastmöns öron. Hon slöt sig snabbt som tanken ur älskarens armar.

Den unge löjtnanten gjorde en åtbörd, som om han velat gripa efter värjan; han glömde att han var i civila kläder.

Men i några minuter hade Phille ordnat sin kappsäck och gled nu tyyst som en skugga och med uppviken rockkrage ut genom sin dörr och utför hotellets trappor. I den halfmörka korridoren mötte han portvakten.

"Se här är betalningen för mitt nattlogi, här är en riksdaler åt portvakten och en åt garconen och en för skada på en sänggardin. Jag har ej förtärt något annat än vatten", halfhvskade Phille med ännu skälfvande stämma.

"Men hvem får jag då anteckna i vår journal?" frågade portvakten nyfiket och djupt bugande.

"En medlem af hemliga polisen", hvskade Phille och försvann, medan portvakten skakade på hufvudet och tänkte: "Möjligen talade karlen sanning, men ännu mera möjligt var han en rymmare från Konradsberg."

Fem minuter senare knackade en lögväxt, smärt och axelbred figur med blonda mustascher och blondt hår på portvaktens fönsterruta.

"Hvilken bebor bebor dubbltet nr 13 och 14?"

"Den är ledig nu igen. I natt lär någon ha bott der, som tillhör hemliga polisen", svarade portvakten.

Anne-Maries löjtnant studsade, men hvad som värre var — den unge krigaren ryggade förskräckt några steg, och mera sprang än gick öfver gården ut genom bakporten, ty på gatan utanför hotellet hade han sett kapteniskan Gyllenkärna och hennes blifvande svärson.

Men också kunglig sekter Philemon Groph tycktes mera springa än gå, der han med upprikt krage och nattskäcken i hand uppsökte ett nytt hotell.
(Forts.)

MANITOBA

Den stora SÄD OCH KREATURS PRODUCERANDE PROVINSEN,

Har inom sina gränser rum för alla. — Manitoba gör stora framsteg som visas af att
1890 vore besädda 1,082,794 acres, deraf hvete 736,058 acres
1891 " " 1,349,781 " " " 961,664 "

Tillökning, 266,987 acres Tillökning 170,606 acres
Dessa siffror tala mera än ord och visa tydligen hvilka framsteg som gjorts. Ingen humbug utan solidt framåtskridande. Hästar, hornboskap och får trivas utmärkt på de frodiga prärierna och blandadt åkerbruk och boskapskötsel är nu allmänt i bruk. Det finnes ännu

FRITT LAND I MANITOBA.

JERNVÄGS-LAND från \$3 till \$10 per acre. Tio års betalningstid. UPPODLADE FARMAR till salu eller att arrenderas till låga priser och på goda betalningsvilkor.

NU ÄR RÄTTA TIDEN ATT SKAFFA SIG ETT HEM i denna framåtskridande Provins. Folkmängden tillväxer årligen och landet stiger i värde. Ni finner all öfver i Manitoba

Jernvägar, afsättningsorter, kyrkor och skolor, och nästan samma bekvämligheter, som i gamla landet.
För vidare upplysningar, för senaste utkomna böcker, kartor m. m. som sändas fritt, tillskrif

THOS. GREENWAY,
Minister för Åkerbruks Departementet,
WINNIPEG, MANITOBA, CANADA.

Hamburg-Amerikanska Paket-Aktiebolagets Canadiska Linie.

TILL BILJETT-KÖPARE.

BILJETT-KÖPARE för resa från Europa till Amerika äro i allmänhet personer, som sjelfva gjort resan en eller flera gånger. De behöfva därför icke erinras om det sakförhållandet, att för oerfarne resande och i synnerhet familjer, är det af största vikt att välja en route, hvar der förekommer minsta antalet omskiftnings och till följd deraf minsta bryderi och obehag för passagerarne.

Hamburg-Amerikanska Paket-Aktiebolagets nya Canadiska Linie erbjuder dessa fördelar i en hittills öfverträffad grad.
HAMBURG är hufvudpunkten för resan från fastlandet och enär det ligger endast några få timmars resa från skandinaviska gränser, är det en ständig förbindelse med tillhjälp af skandinaviska ångare och jernvägar. Resgods kan inskrivas genömgående till Hamburg och när det der öfverlemnas i bolagets händer, erhålles ett qvitto derå, hvarför man ej behöfver frukta för någon förlust. Sjösran till mynningen af St. Lawrence-floden är flera hundra engelska mil kortare än till andra hamnar, och efter den vackra seglatsen uppför denna flod till Montreal, landsätts passagerarne mycket närmare sin bestämmelseort i Vestern än med någon annan route.

De vid landstigningen i Förenta Staternas hamnar för emigranterne förhandlervandande och ständigt växande besvärligheter äro okända i Montreal, Canada. Passagerarne landsätts nära jernvägsstationerna, och efter att hafva fått biljett och qvittomärke för resgodset, blifva de med första snalltåg befordrade till sin bestämmelseort och deras vänner blifva på telegrafisk väg underrättade om hvilken tid de kunna väntas ankomma.

GENÖMGÅNGSBILJETTER till lägsta priser från alla platser i Skandinavien till alla platser i Canada, Manitoba, Nordvest Territoriet, Brittisk Columbia och Amerikas Förenta Stater.

Bland våra agenter i de skandinaviska länderna äro följande:
Stockholm, Just Brown, Skepparön 44
Malmö, Oscarsgatan 7-9, Mart. Anderson
Göteborg, Sällgatan 40, Mart. Anderson
Bergen, Caspar Dreyer
Christiansand, J. G. Svendsen
Stavanger, Ingvald M. Bowitz
Aalborg, N. C. Christensen
Köpenhamn, Nyhavn 39, Vincens Riber

HAMBURG-AMERICAN PACKET CO.
14 Place d'Armes Square, MONTREAL, CANADA.
ROBERT KERR,
General Passenger Agent, WINNIPEG.

Beaver Linien's Ängare.

FRÅN EUROPA TILL CANADA, MANITOBA, NORD WEST TERRITORIET OCH BRITISH COLUMBIA.

Lake Ontario, Kapten H. Campbell, 5,000 tons.
Lake Superior, Kapten Wm. Stewart, 5,000 tons.
Lake Huron, Kapten F. Carey, 4,100 tons.
Lake Winnipeg, Kapten C. F. Herriman, 3,300 tons.
Lake Nepigon, Kapten W. H. Taylor, 2,300 tons.

Linien's Ängare afgå direkt hvarje vecka från Liverpool till Montreal, hvarifrån passagerarne befordras med de olika jernvägarne till alla platser i Canada, Manitoba och Nord West Territoriet och till Westra Staterna. Ängarne äro byggda synnerligen starkt och med väntad skot samt äro bekvämt inredda. All möjlig omvårdnad lemnas för de passagerarne samt serveras riklig och helseosam föda. Läkare medföljer hvarje ängare och lemnas läkarehjelp såväl som medicin fritt till emigranter.

Passagerarne landsätts i Montreal vid Kompaniets docka alldeles bredvid Canada Pacific Jernvägens Station och deras saker öfverflyttas utaf dem.
Sofvagnar med all möjlig bekvämlighet äro anskaffade af Jernvägs-Companiet och sakerna fortskaffas med samma tåg passagerarne åtfölja. Hvarje fullvuxen person får medhafva 300 engelska skålpund bagage. Resan öfver Montreal är utan motsägelse den bästa, billigaste, kortaste och angenämaste, emedan en stordel deraf tillryggaläggas på den stilla och sköna St. Lawrence floden.

Genömgångsbiljetter till lägsta priser från alla platser i Skandinavien till alla platser i Canada, Manitoba, Nordvest Territoriet, Brittisk Columbia och Amerikas Förenta Stater kunna, jemte alla möjliga upplysningar, erhållas hos hvar och en af undertecknade agenter.

Konsul J. Anderson, Aalesund. P. Th. Hüs, Arendal. Fr. W. Clausen Bergen. E. Wilhelm, Christiania. P. N. Reitan, Christiansund. C. F. C. Ullitz, Christiansand. Joachim Prahl, Köpenhamn. Th. Arbo Hoeg, Laurvig. Lars Anderson, Malmö. Michael Hallengren, Göteborg. Martin Anderson, Stockholm. A. S. Christensen, Skien. I Gerh. Dahl, Trondhjem. M. Bowits, Stavanger.

ROBERT KERR, H. E. MURRAY,
General Passenger Agent, Winnipeg. GENERAL MANAGER,
Montreal, Canada.

J. H. Dawson,
570 MAIN STREET,
Fruiter, konfektyrer, ice cream
och ostron. Middagar och super
serveras.

Skandinaviska Bageriet
587 5te Ave. N., Winnipeg
G. P. Thordarson.